

Dessa jä-la svin!

Ibland undrar jag för mig själv vad kärlek egentligen är.

Att vara kär är ett starkt ord. Många använder det lätt, utan att veta vad det egentligen innebär. Man är kär i en person för att den är snäll, omtänksam och kärleksfull.

Det är i alla fall vad man tror att de är, tills man har fått se deras rätta Jag, tills de visat sin dolda sida.

För precis när de kommer och spelar ett spel i ens hjärta, när de har stulit all kärlek man har, när de har fått det de var ute efter, går de sin väg och lämnar en ensam utan tröst, utan ett ord, utan en förklaring till varför de gör så.

De är som hungriga vargar, när de har fått sitt bete, beger de sig till nästa mål.

Ändå går man till någon annan och tror att den ska vara bättre, men lik förbannat är de alla likadana!

Och ändå, ändå är man fortfarande kär i dem.

Men varför, varför ger man sig in i en lek där man inte kan reglerna?

Varför går man runt och hoppas på att träffa den rätta, när den rätta inte finns?

Kärlek ska vara något vackert, det ska delas av två älskande par.

Så varför försura det med våra svek?

Varför låta det vändas till något fult och smutsigt?

Varför låter vi oss själva falla så lätt och hårt för något vi inte förstår oss på?

Varför älskar vi den vi älskar när den bara sårar oss, gång på gång?

Vi söker ständigt, alla efter någon att älska och som älskar oss tillbaka. Men när man har hittat någon som inte bryr sig om en, som bara leker med ens känslor, någon som bara sårar oss, varför håller vi oss kvar vid den?

Varför släpper vi inte taget om den?

Varför fortsätter vi älska dem efter allt ont de gör oss?

Varför älskar vi dem efter alla tårar de låter oss fälla?

Varför älskar vi dem efter alla sår de ger oss?

Varför kallar vi dem för svin?

Och varför älskar vi dessa svin???

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Michmich med Poeter.se id #2276 innehar upphovsrätten